

EL DOCUMENT DEL MES DE L'ARXIU COMUNAL D'ANDORRA LA VELLA

Novembre 2020. Núm. 40

La festivitat de Tots Sants

La tradició està associada al record dels difunts i és una jornada en què és costum visitar els cementiris i fer ofrenes florals als éssers estimats. En aquest Document us fem un resum de l'origen de la festivitat i us parlem de la construcció i el creixement dels dos cementiris de la parròquia.

La solemnitat s'inicia amb el Papa Bonifaci IV quan consagra el Panteó de Roma a la verge Maria i tots els màrtirs cristians el 13 de maig de l'any 609. Al Concili de Riesbach (798) es parla per primera vegada de la fixació de l'1 de novembre com a Festa de Tots Sants, probablement per contrarestar la influència pagana del món celta. La commemoració de Tots els Difunts, 2 de novembre, apareix al segle IX per a consagrar un dia a la pregària de tots els difunts.

El Dia de Tots Sants és costum visitar els cementiris i fer ofrenes florals.

Imatge del nou cementiri d'Andorra la Vella_Any_1997_Arxiu Comunal d'Andorra la Vella

En el nostre territori els enterraments es feien als cementiris que estaven contigus a les esglésies. Curiosament els porxos dels cementiris havien estat els primers llocs de trobada dels prohoms de la vila per a tractar els afers locals i de país. A la posobra de Tots Sants es tocaven les campanes com a dia festiu i l'1 de novembre com a festa de Diumenge . El 2 de novembre, dia dels difunts, es feia el toc solemne de difunts a la tarda. La nit de Tots Sants ha estat lligada a creences populars, com que a la nit surten els morts del purgatori per anar a retrobar-se amb els seus familiars.

El cementiri vell d'Andorra la Vella estava ubicat a la part posterior de l'església de Sant Esteve abans de la seva remodelació i, aproximadament, abraçaria part de l'actual nau central prop de l'altar. El cementiri de Santa Coloma s'hi trobava a l'entrada, a tocar del nàrtex, on en unes recents excavacions s'han trobat diversos enterraments.

Comitiva d'un enterrament al cementiri vell d'Andorra la Vella. Es veu part de l'absis de l'església de Sant Esteve. Any 1900-1930 CRA_Arxiu Nacional d'Andorra

La manca d'espai i motius de salubritat van ser argumentats pel bisbe Joan Benlloch a través d'un decret -03-09-1916- per que es construïssin cementiris fora dels nuclis habitats. Això va propiciar la construcció d'un nou cementiri -que es denomina com a *antic*- a l'extraradi de la vila, a l'actual avinguda de Santa Coloma, al costat de la carretera.

Entrada de l'antic cementiri de la parròquia a l'avinguda Santa Coloma_Any 1997

Arxiu Comunal d'Andorra la Vella

El creixement de la parròquia des dels anys 40 del segle XX derivaria en petites ampliacions que no acabaven de resoldre definitivament la manca d'espai. És per això que el Quart d'Andorra va estudiar i promoure projectes entre finals dels anys 60 i principis del 70 del segle XX per a construir un nou cementiri que pogués cobrir un període llarg. Es va buscar un terreny separat del nucli, assequible econòmicament i amb espai suficient i el 28 de desembre de 1972 es varen adjudicar els treballs d'execució de l'actual cementiri nou.

El cementiri de la parròquia es troba al Cedre, al carrer mossèn Lluís Pujol, que representa un punt intermedi entre la vila d'Andorra i Santa Coloma. La seva separació afavoreix el recolliment per a les visites. Des de la seva construcció s'han anar realitzant diverses reformes i ampliacions en diferents anys.

A l'entrada de església de Santa Coloma estava el cementiri que va perdurar fins mitjans dels anys 50 del segle XX. Encara es poden veure algunes creus . Comú d'Andorra la Vella

La Festivitat de Tots Sants també té d'altres components tradicionals relacionats amb la gastronomia com la Castanyada, els panellets ...així com dites populars.

Podeu enviar les vostres propostes, suggeriments o consultes a:

arxiu@comuandorra.ad